TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2004. gada 16. septembrī *

Lieta C-28/03

lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) iesniedza ar 2002. gada 23. oktobra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 24. janvārī, tiesvedībā

Epikouriko Kefalaio Asfaliseos Efthynis ex Atychimaton Aftokiniton

pret

Ypourgos Anaptyxis,

piedaloties ***Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados.***

* Tiesvedības valoda — grieķu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] un K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents),

ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretāre M. F. Kontē [*M.-F. Contet*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 6. maijā,

ņemot vērā mutvārdu apsvērumus, ko sniedza:

— *Epikouriko Kefalaio Asfaliseos Efthynis ex Atychimaton Aftokiniton* vārdā — A. Gracija-Plati [*A. Gratsia-Plati*], *dikigoros*,

— Grieķijas valdības vārdā — S. Spiropuls [*S. Spyropoulos*], K. Georgiadis [*K. Georgiadis*], M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāvji,

— Lielbritānijas valdības vārdā — P. Ormonda [*P. Ormond*], pārstāve, kurai palīdz K. Smits [*K. Smith*], *barrister*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — G. Zavs [*G. Zavvos*] un M. Šoters [*M. Shotter*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 10. jūnijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 15. un 16. pantu Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmajā direktīvā 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 3. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1988. gada 22. jūnija Otro direktīvu 88/357/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK (OV L 172, 1. lpp.) un Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, direktīva) (OV L 228, 1. lpp.). Tas arī ir par to, kā interpretēt 17. un 18. pantu Padomes 1979. gada 5. marta Pirmajā direktīvā 79/267/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā (OV L 63, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1990. gada 8. novembra Otro direktīvu 90/619/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK (OV L 330, 50. lpp.) un Padomes 1992. gada 10. novembra Direktīvu 92/96/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu, un ar ko groza Direktīvu 79/267/EEK un Direktīvu 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 360, 1. lpp.).

2 Lūgums tika iesniegts prāvā starp *Epikouriko kefalaio* (Drošības fonds ceļu negadījumu atbildības apdrošināšanai) un Grieķijas attīstības ministru sakarā ar ministra lēmumu par Grieķijas apdrošināšanas sabiedrības *Intercontinental AE* (turpmāk tekstā — "*Intercontinental*") garantijas fonda daļas atbrīvošanu, lai apmaksātu prasījumus saistībā ar darba algas parādiem.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienas tiesības

3 Direktīva 73/239 un 79/267, kas ir attiecīgi grozītas ar Direktīvu 92/49 un Direktīvu 92/96, nosaka vienas licences [atļaujas] (abu direktīvu 6. un 7. pants) un tikai tās dalībvalsts, kurā atrodas sabiedrības galvenā vadība (izcelsmes dalībvalsts), pārraudzības principus tiktāl, ciktāl tie attiecas uz šīs sabiedrības finanšu pārraudzību (Direktīvas 73/239 13. pants un Direktīvas 79/267 15. pants).

4 Kā nosaka Direktīvas 73/239 15. pants un Direktīvas 79/267 17. pants, katra izcelsmes dalībvalsts lūdz uzņēmumu nodrošināt pietiekamas tehniskās rezerves attiecībā uz visiem darījumiem. Aktīviem, kas nodrošina šīs rezerves, piemēro noteikumus, kas paredzēti ieguldīšanas dažādošanas nodrošināšanai.

5 Saskaņā ar Direktīvas 73/239 16. pantu un Direktīvas 79/267 18. pantu katra izcelsmes dalībvalsts liek uzņēmumiem izveidot pietiekamas maksātspējas rezerves to darījumiem kopumā un atbilstoši apdrošināšanas sabiedrības brīvajiem līdzekļiem. Saskaņā ar Direktīvas 73/239 18. pantu un Direktīvas 79/267 21. pantu dalībvalstis neparedz nekādus noteikumus attiecībā uz to aktīvu izvēli, kuri pārsniedz tehniskās rezerves.

6 Direktīvas 73/239 22. pants un Direktīvas 79/267 26. pants nosaka virkni gadījumu, kuros izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atsaukt licenci, un noteic, ka šādos gadījumos iestādei ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu apdrošināto intereses un ierobežotu uzņēmuma aktīvu brīvu pieejamību.

7 2001. gada 19. martā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/17/EK par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un likvidāciju (OV L 110, 28. lpp.).

Valsts tiesības

8 Šā sprieduma 1. punktā minētās direktīvas Grieķijas tiesībās tika transponētas ar prezidenta dekrētu Nr. 118/1985 (FEK A 35) un Nr. 252/1996 (FEK A 186), kas grozīja likumdošanas dekrētu Nr. 400/1970 par privāto apdrošināšanu (FEK A 10; turpmāk tekstā "likumdošanas dekrēts").

9 Likumdošanas dekrēta 3. panta 1. punkts noteic, ka, lai veiktu darbības, apdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenā vadība atrodas Grieķijā, ir jāsaņem tirdzniecības ministra izdota licence. Saskaņā ar likumdošanas dekrēta 3. panta 3. un 5. punktu licences atsaukšanai — pilnīgai vai daļējai, galīgai vai uz laiku —

likumdošanas dekrēta noteiktajos gadījumos ir jānotiek, pamatojoties uz motivētu tirdzniecības ministra lēmumu. Saskaņā ar 3. panta 7. punktu galīga licences atsaukšana ietver automātisku dibināšanas licences atsaukšanu un apdrošināšanas sabiedrības likvidāciju.

10 Saskaņā ar likumdošanas dekrēta 7. pantu apdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenā vadība atrodas Grieķijā, tiek prasīts ieviest pietiekamas tehniskās rezerves attiecībā uz visa veida komercdarbību, ko šīs sabiedrības veic. Šīs tehniskās rezerves veido ekvivalentas vērtības aktīvi, kas ir izteikti tajā pašā valūtā.

11 Atbilstoši likumdošanas dekrēta 8. panta 1. punktam apdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenā vadība atrodas Grieķijā, ir jāizveido garantijas fonds, kurā Grieķijā vai kādā citā Eiropas Savienības vai Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstī tiek ieskaitīti tie aktīvi, kas nodrošina personu ar tiesībām gūt labumu saskaņā ar apdrošināšanas līgumu intereses. Saskaņā ar šo pašu normu garantijas fonds ietver aktīvus, kuri nosedz tehniskās rezerves, uz kurām atsaucas likumdošanas dekrēta 7. pantā ietvertie tehniskie noteikumi, un aktīvus, kas veido vienu ceturtdaļu no minimuma, uz ko atsaucas likumdošanas dekrēta 20. panta 2. punkta A. apakšpunkta e) daļa.

12 Saskaņā ar likumdošanas dekrēta 9. panta 1. punktu, ja apdrošināšanas sabiedrība nepilda 7. un 8. panta noteikumus par tehniskajam rezervēm, tirdzniecības ministrs var, vispirms paziņojot savu nodomu jebkuras dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur sabiedrība darbojas caur filiālēm vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, ar Grieķijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī publicētu lēmumu veikt dažādus pasākumus. Tādējādi viņš var ieskaitīt daļu vai visus sabiedrības pieejamos līdzekļus garantijas fondā, aizliegt brīvu rīcību ar daļu vai visiem tās aktīviem, uz laiku vai galīgi atsaukt darbības licenci dažiem vai visiem apdrošināšanas veidiem un veikt jebkādus citus piemērotus pasākumus ar mērķi nodrošināt apdrošināto personu vai jebkuru citu personu, kam ir tiesības uz apdrošināšanas izmaksu, intereses.

13 Likumdošanas dekrēta 10. panta 1. punkta 1. rindkopa, kas grozīta ar likuma Nr. 2496/1997 35. panta 9. punktu (FEK A 87), nosaka:

"Personām, kurām ir tiesības uz apdrošināšanas izmaksu, un visu vai noteiktu to tiesību mantiniekiem ir prioritāte attiecībā uz garantijas fondu, kam ir prioritāte pār jebkuru citu vispārīgu vai noteiktu priekšrocību, izņemot 12.a panta 8. punktā minēto prioritāti un prioritāti attiecībā uz prasījumiem saistībā ar darba algas parādiem, izņemot personu, kuras izmanto tiesības vadīt un pārvaldīt apdrošināšanas sabiedrību, prasījumus."

14 Likumdošanas dekrēta 12.a panta 8. punkts nodrošina prioritāti attiecībā uz visiem sabiedrības aktīviem likvidatora vai maksātnespējas procesa administratora atlīdzībai un izdevumiem un apdrošināšanas portfeļa likvidatora atlīdzībai un izdevumiem.

15 Ar prezidenta dekrētu Nr. 27/1996 (FEK A 19) pilnvaras pārraudzīt apdrošināšanas sabiedrības tika nodotas attīstības ministram.

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

16 *Epikouriko kefalaio* ir iestāde, kura izveidota ar likumu Nr. 489/1976 (FEK A 331) un kurā piedalās sabiedrības, kuras piedāvā autotransporta līdzekļu civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu Grieķijā. Tās funkcijas ietver kompensāciju izmaksu ceļu satiksmes negadījumos cietušajiem (cietušajiem un viņu mantiniekiem) gadījumos, kad sabiedrība, kas ir apdrošinājusi negadījumu izraisījušās personas civiltiesisko atbildību, kļūst par maksātnespējas procesa subjektu vai tai ir atsaukta licence. Uzreiz pēc kompensācijas izmaksas saskaņā ar minēto likumu tā ar subrogāciju iegūst visas likumdošanas dekrēta 10. pantā par negadījumu atbildīgajai apdrošinātajai personai noteiktās priekšrocību tiesības.

17 1995. gadā tirdzniecības ministrs, kurš atsauca *Intercontinental* licenci, nolēma, ka visi šīs sabiedrības kustamie un nekustamie aktīvi ir jāieskaita tās garantijas fondā.

18 Ar 1998. gada 4. novembra lēmumu Nr. K3-9086 (*Oficiālais Vēstnesis*, Publisko un privāto sabiedrību ar ierobežotu atbildību sējums, 1998. gada 10. novembris, 8649. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") attīstības ministrs atbrīvoja īpašumu, kura vērtība saskaņā ar *Intercontinental* garantijas fondu bija GRD 28 967 185, lai saskaņā ar augstākminētajā 13. punktā norādītajiem noteikumiem apmierinātu priekšrocības prasījumus saistībā ar darba algas parādiem.

19 1998. gada 16. decembrī *Epikouriko kefalaio*, kas izmaksāja apdrošināšanu, ko *Intercontinental* bija parādā, iesniedza prasību *Simvoulio tis Epikratias* (Valsts padome, Grieķija) par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, pamatojoties uz to, ka lēmums skar līdzekļus, kas varētu nosegt ar subrogāciju iegūto prasību attiecībā uz *Intercontinental*.

20 *Simvoulio tis Epikratias* uzsver, ka apdrošināto personu aizsardzība ir Kopienas tiesību pamatmērķis, un piezīmē, ka apdrošināšanas sabiedrību pienākums izveidot tehniskās rezerves un likumdošanas dekrēta 9. panta 1. punkts ir paredzēti šā mērķa sasniegšanai. Tā uzskata, ka likuma 2496/1997 35. panta 9. punkts pārkāpj Kopienas noteikumus, uz kuriem atsaucas šā sprieduma 4., 5. un 6. punkts, tiktāl, ciktāl tas noteic, ka maksātnespējas procesa, likvidācijas vai analoga maksātnespējas stāvokļa gadījumā priekšrocībām, ko no garantijas fonda var iegūt apdrosināšanas sabiedrības darbinieki attiecībā uz to prasījumiem saistībā ar darba algas parādiem, ir prioritāte attiecībā pret priekšrocībām, ko varētu iegūt apdrošinātās personas un viņu mantinieki attiecībā uz to pašu garantijas fondu. Kā uzskata *Simvoulio tis Epikratias*, apstrīdētais lēmums līdz ar to ir jāatceļ.

21 Tomēr, ņemot vērā to, ka šāda interpretācija radīja šaubas, *Simvoulio tis Epikratias* nolēma atlikt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

"Ņemot vērā Direktīvas 73/239 [..] 15. un 16. pantu un [..] Direktīvas 79/267 [..] 17. un 18. pantu [..], vai valsts likumdevējs var noteikt, ka, ja apdrošināšanas sabiedrība ir maksātnespējas procesa subjekts, tiek likvidēta vai kā citādi ir analogā maksātnespējas stāvoklī, prasījumi saistībā ar darba algas parādiem tiek apmierināti no aktīviem, kas veido tās tehniskās rezerves, pirms personu, kurām ir tiesības uz apdrošināšanas izmaksu, un visu viņu tiesību vai noteiktu tiesību mantinieku prasījumiem?"

Par prejudiciālo jautājumu

22 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Kopienas noteikumi, kas nosaka apdrošināšanas sabiedrību pienākumu izveidot pietiekamas tehniskās rezerves un pietiekamas maksātspējas rezerves attiecībā uz visu to darbību, iestājas pret valsts noteikumiem, kuru sekas ir tādas, ka, ja apdrošināšanas sabiedrība ir maksātnespējas procesa subjekts, tiek likvidēta vai kā citādi ir maksātnespējas stāvoklī, aktīvi, kas veido tehniskās rezerves, tiek izmantoti prasījumu saistībā ar darba algas parādiem apmierināšanai pirms apdrošināšanas prasījumu apmierināšanas.

23 Šis ir jautājums par tiesību aktiem, kuri nosaka prioritāti apdrošināšanas prasījumiem apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā. Šo priekšrocību apmērs atbilst garantijas fonda apmēram. Priekšrocība ir piemērojama attiecībā uz sabiedrības garantijas fondu un attiecas uz papildu aktīviem, kas sedz tehniskās rezerves, kā arī uz citiem šīs sabiedrības aktīviem. Ar ministra lēmumu to var paplašināt, kā tas ir šajā gadījumā, attiecībā uz visiem pieejamajiem sabiedrības aktīviem. Šādai priekšrocībai ir prioritāte attiecībā pret jebkuru vispārīgo priekšrocību vai speciālo priekšrocību, izņemot likvidācijas izmaksu prasījumus un

prasījumus, kas saistīti ar darba algas parādiem, izņemot to personu prasījumus, kuras vada un pārvalda apdrošināšanas sabiedrību.

24 Kā uzsver Grieķijas un Apvienotās Karalistes valdības un Komisija, ne Kopienas noteikumi par apdrošināšanas sabiedrību pienākumu izveidot pietiekamas tehniskās rezerves un pietiekamas maksātspējas rezerves attiecībā uz visu to darbību, ne jebkādi citi Direktīvas 73/239 un 79/267 noteikumi nesatur koordinējošus noteikumus par apdrošināšanas sabiedrības likvidāciju (šajā sakarā skat. Direktīvas 2001/17 preambulas otro apsvērumu).

25 Protams, ka valstu noteikumu par apdrošināšanas sabiedrībām pieprasītajām finanšu garantijām, ko panāk jo sevišķi ar šī sprieduma 4. un 5. punktā norādītajiem Kopienas noteikumiem, koordinēšana ir paredzēta apdrošināto personu un trešo personu — labuma guvēju — pietiekamai aizsardzībai visās Kopienas dalībvalstīs (skat. Direktīvas 73/239 preambulas otro apsvērumu un Direktīvas 79/267 preambulas pirmo apsvērumu). Jo sevišķi apdrošināšanas sabiedrībām uzliktais pienākums izveidot pietiekamas tehniskās rezerves ir paredzēts, lai nodrošinātu, ka tām ir finanšu līdzekļi savu līgumsaistību pret apdrošinātajam personām izpildei (skat. 1986. gada 4. decembra spriedumu lietā 205/84 Komisija/Vācija, *Recueil*, 3755. lpp., 38. punkts; skat. arī Direktīvas 73/239 preambulas devīto apsvērumu un Direktīvas 79/267 preambulas septīto apsvērumu, kā arī Direktīvas 92/49 preambulas divpadsmito apsvērumu un Direktīvas 92/96 preambulas trīspadsmito apsvērumu).

26 Neskatoties uz to, Kopienas noteikumus nevar interpretēt tādējādi, ka Kopienas likumdevējs ir uzskatījis, ka apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā aktīvi, kas veido tehniskās rezerves, jebkuros apstākļos kā absolūta prioritāte ir piešķirami tikai apdrošināšanas prasījumu apmierināšanai.

27 Šāda interpretācija nekādā veidā neatbilst Direktīvā 73/239 un Direktīvā 79/267 paredzētajam. Turklāt tā ir pretrunā ar Direktīvas 2001/17 10. panta 1. punktu, kurš, "lai nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp apdrošināšanas kreditoru aizsardzību un citu ar dalībvalstu tiesību aktiem aizsargātu privileģētu kreditoru aizsardzību" (četrpadsmitais apsvērums), atļauj dalībvalstīm noteiktu kategoriju prasījumiem, jo sevišķi apdrošināšanas sabiedrības algoto darbinieku prasījumiem, piešķirt priekšrocību attiecībā uz apdrošināšanas prasījumiem, tajā skaitā aktīviem, kas veido tehniskās rezerves, kur apdrošināšanas prasījumu priekšrocība savā apmērā nav ierobežota ar aktīviem, kas veido šīs rezerves.

28 Līdz ar to atbilde uz prejudiciālo jautājumu ir tāda, ka Direktīvas 73/239 15. un 16. pants un Direktīvas 79/267 17. un 18. pants neaizliedz valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām, ja apdrošināšanas sabiedrība ir maksātnespējas procesa subjekts, tiek likvidēta vai kā citādi ir maksātnespējas stāvoklī, aktīvi, kas veido tehniskās rezerves, var tikt novirzīti prasījumu, kas saistīti ar darba algas parādiem, apmierināšanai pirms apdrošināšanas prasījumu apmierināšanas, ja šīs tiesību normas piešķir apdrošināšanas prasījumiem priekšrocību, kuras apmērs jebkurā gadījumā papildus aktīviem, kas veido tehniskās rezerves, ietver citus sabiedrības aktīvus un var, balstoties uz ministra lēmumu, tikt paplašināts attiecībā uz visiem pieejamajiem sabiedrības aktīviem.

Par tiesāšanās izdevumiem

29 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies saistībā ar apsvērumu iesniegšanu Tiesā, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

15. un 16. pants Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmajā direktīvā 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana, kas grozīta ar Padomes 1988. gada 22. jūnija Otro direktīvu 88/357/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, izņemot dzīvības apdrošināšanu, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 73/239/EEK un ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, direktīva), un 17. un 18. pants Padomes 1979. gada 5. marta Pirmajā direktīvā 79/267/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā, kas grozīta ar Padomes 1990. gada 8. novembra Direktīvu 90/619/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Padomes 1992. gada 10. novembra Direktīvu 92/96/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu, un ar ko groza Direktīvu 79/267/EEK un Direktīvu 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva), neaizliedz valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām, ja apdrošināšanas sabiedrība ir maksātnespējas procesa subjekts, tiek likvidēta vai kā citādi ir maksātnespējas stāvoklī, aktīvi, kas veido tehniskās rezerves, var tikt novirzīti prasījumu, kas saistīti ar darba algas parādiem, apmierināšanai pirms apdrošināšanas prasījumu apmierināšanas, ja šīs tiesību normas piešķir apdrošināšanas prasījumiem priekšrocību, kuras apmērs jebkurā gadījumā papildus aktīviem, kas veido tehniskās rezerves, ietver citus sabiedrības aktīvus un var ar ministra lēmumu tikt paplašināts attiecībā uz visiem pieejamajiem sabiedrības aktīviem.

[Paraksti]